

førelsen af Forsvarslovene, kunde fortsættes. Den Del, vi havde deri, vilde selvfølgelig gøre det ønskeligt for os, at der kunde fortsættes ret uændret i Arbejdet for den praktiske Udførelse af de Love, som bleve vedtagne den 24. September. Vi kunde ogsaa have ønsket det af almindelige politiske Grunde, fordi det Samarbejde, det Fællesskab, der trods alt ikke kan ændres af den højtærede Konseilspræsidents Rædsel for at have nogen som helst Forbindelse med Højre, dog har udviklet sig gennem de sidste 7—8 Aar baade her i Tinget og ude i Befolkningen, og vi naturligvis have ønsket, at det kunde være blevet fortsat under det nuværende Ministerium. Vi vare, som den ærede Ordfører (H. L. Møller) før sagde, tilbøjelige til at se bort fra mange af de uheldige Egenskaber, som vi i Sommerens Løb havde fundet hos den højtærede Konseilspræsident.

Jeg gentager, som det allerede er sagt af den ærede Ordfører, at det naturligvis ikke var den højtærede Konseilspræsidents Person, der begrundede Ønsket om at bevare et Samarbejde og en Forstaaelse med de Venstregrupper, hvis Repræsentanter sad i Ministeriet. Men efter de Begivenheder, der forefaldt i Gaar, er det tilmed givet, at dette Samarbejde, denne Forstaaelse kun er mulig ved, at den nuværende højtærede Konseilspræsident fjernes. Det vil være umuligt for Højre her i Tinget at støtte ved nogen Lejlighed den nuværende Regering, saa længe den nuværende højtærede Konseilspræsident er Ministerchef. Thi han har i Gaar saa klart og saa tydeligt som kun faa faaet Lejlighed til at vise, at han overhovedet ikke vil have noget som helst Samarbejde, det være politisk eller paa andre Omraader, med Højre. Hvis det derfor skal være muligt at føre en moderat Venstregering frem til Ledelse af det foreliggende Arbejde, kan det kun ske ved, at den nuværende højtærede Konseilspræsident fjernes, kun ske ved, at en anden Mand kommer i Spidsen for Regeringen, thi en moderat Venstregering, eller hvad man vil kalde den, kan utvivlsomt ikke vente Støtte fra det radikale Venstre.

Nu vil man sige: Det er muligt eller maaske sandsynligt, at en saadan ny Regering ikke vil kunne dannes, og at et saadant Samarbejde vil vise sig ret haabløst efter de Begivenheder, der ere skete i Gaar og i Dag. Det er muligt, men det ved man ikke noget om. Men et er ganske sikkert, og det er, at selv om det skulde

vise sig umuligt — jeg tror for Resten ikke, det vil vise sig at være det —, ere de nuværende Forhold efter min Mening saaledes, at der kan foregaa en formaals-tjenlig Udvikling her i Rigsdagen ogsaa under et Forretningsministeriums Ledelse, i hvert Fald i første Omgang. De nærmest liggende Opgaver ere fra alle Sider betegnede som at søge Klarhed i Alberti-Affæren, at søge et Grundlag for en forstandigere Finanspolitik end den hidtil fulgte, og dernæst vilde f. Eks. Forarbejderne til en Valgkredsreform udmærket godt kunne udføres og ledes af et Forretningsministerium, indtil de politiske Forhold ere tilstrækkelig klarede til en anden Konstellation. Dette siger jeg, fordi jeg er enig i den Opfattelse, at naar man har søgt at fortrænge den højtærede Konseilspræsident, har man dermed ikke paataget sig den Pligt at skaffe Muligheden for en ny Regering til Veje, men man har i hvert Fald saa megen Forpligtelse til at tænke over den Situation, der vil komme til at foreligge, at man eventuelt maa kunne anvisen en Vej, hvorved et Forretningsministerium kan dannes, hvis et politisk Ministeriums Dannelse skulde vise sig at være umulig.

Det af vor ærede Ordfører stillede Forslag om Overgang til Dagsordenen er først og fremmest politisk fra vor Side rettet mod den højtærede Konseilspræsident, fordi han umuliggør det Samarbejde og den Forstaaelse mellem de fire Grupper, der muliggjorde Grev Holsteins Ministeriums Tilstedeblivelse og muliggjorde Gennemførelsen af de Forsvarslove, der bleve vedtagne den 24. September, og som efter min Mening vil være i Stand til at føre mange andre Opgaver igennem, naar det nødvendige Tillidsforhold skaffes til Veje. Men vi gøre det ogsaa, fordi en Afstemning om denne Sag her i Tinget i Dag vil kunne skabe nogen Klarhed over den parlamentariske Stilling her i Tinget og maaske vil kunne vise Vej ud af den Situation, som den højtærede Konseilspræsident i Gaar bragte sit Ministerium i ved at fratage det Flertallet her i Tinget.

Lindø: Efter den Motivering, som de to ærede Ordførere nu ere fremkomne med for det stillede Forslag om Overgang til Dagsordenen, er dette fremkommet som Følge af ikke alene de Udtalelser, der i Gaar faldt fra den højtærede Konseilspræsident, men ogsaa den Maade, hvorpaa de fremkom. Det er altsaa de to Grunde, som de Herrer fremsatte som Basis for